

РЕШЕНИЕ

№ 2191

гр. София, 30.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 31.05.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мадлен Петрова

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **8741** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във връзка с чл. 121 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Образувано е по жалба на М. А. К. от град С против Заповед № 8590/18.11.2009г. издадена от директора на А. М., с която служебното правоотношение на жалбоподателката от длъжността „старши инспектор” в митница С е прекратено на основание чл. 10б, ал.1, т.2 от ЗДСл.

От страна на жалбоподателката се твърди, че заповедта е незаконосъобразна и нецелесъобразна поради противоречието ѝ с процесуалноправни и материалноправни норми и несъответствие с целта на закона. Конкретните доводи в тази насока са следните: опорочена форма на акта, тъй като не съдържа задължителни реквизити по чл. 59, ал.1, т.4 и 7 от АПК – конкретните фактически основания за съкращаване на длъжността, редът и срокът за неговото обжалване; липсва реално съкращаване на щата. Заповедта не съответства на целта на закона и по – конкретно на конкурентното начало, установено в ЗДСл, което изисква да бъдат съкратени служителите показали най – ниски резултати в работата си, а да бъдат оставени на работа, онези от тях, които са покрили в максимална степен критериите за длъжността.

По съществуващото на спора, в представените по делото писмени бележки се навежда и друг довод – заповедта за прекратяване е издадена на 18.11.2009г. от административен орган, чието седалище се намира в град С. и е връчена същият

ден на жалбоподателката в град С, което е фактически невъзможно, предвид разстоянието между С. и С. Наред с това се посочва, че представените по делото щатни разписания не съдържат датата на тяхното утвърждаване и могат да служат като основание за извършеното съкращение на щата към 17.11.2009г.

Иска се отмяна на акта за прекратяване на служебното правоотношение. Претендира се присъждане на деловодни разноски.

Ответникът – директор на А. М., чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна по подробни съображения за законосъобразността на атакувания акт, изложени в писмени бележки по делото. Претендира се присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите и възраженията на страните в процеса и въз основа на събраните по делото писмени доказателства приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на оспорения индивидуален административен акт и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, считано от датата на връчването му, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по съществуването на спора, същата е неоснователна по следните съображения:

Не е спорно в процеса, че М. К. е заемала държавна служба на длъжността „старши инспектор” в митница С, РМД П на А. М.. Това се потвърждава и от представените по делото писмени доказателства от служебното ѝ досие, в това число и заповед № 9083/17.11.2006г. на директора на А. М. за преназначаването ѝ на тази длъжност.

С постановление № 261 на Министерски съвет от 05.11.2009г. /обн. ДВ бр.90/13.11.2009г./ е намалена общата численост на персонала в А. М. от 4003 щатни бройки на 3 899 щатни бройки /арг. от чл. 8, ал.1 от Устройствения правилник на А. М. – отменен, но в сила до 15.12.2009г./ На това основание от директора на А. М. е утвърдено длъжностно разписание на митница Свиленград в сила от 17.11.2009г., с което е намалена числеността на персонала в митническото учреждение.

При сравнение с длъжностното разписание от 17.10.2009г. се установява, че щатните бройки за длъжността, заемана от жалбоподателката „старши инспектор” в Специализирана администрация са намалени от 79 на 66.

При тези фактически данни е издадена и оспорената Заповед № 8590/18.11.2009г. с която служебното ѝ правоотношение е прекратено на основание чл. 106, ал.1, т. 2 от ЗДСл.

При сравнение на представените по делото поименно разписание на длъжностите и работните заплати в митница С от 20.10.2009г. и това от 19.11.2009г. е видно, че в първото М. К. фигурира под номер 254 на длъжността „старши инспектор” в специализирана администрация, МП Капитан Андреево, 2 смяна, а във второто - не фигурира.

При така установените факти, съдът намира, че атакуваната заповед е издадена

от компетентен орган, в предписаната от закона писмена форма и съобразно императивните изисквания за съдържание по чл. 108, ал.1 от ЗДСл, при спазена административна процедура и в съответствие с материалния закон и неговата цел. Релевираните в жалбата основания за нейната незаконосъобразност са неоснователни. Съображенията за това са следните:

Съгласно чл. 6, ал. 1, т. 5 от Устройствения правилник на А. М., правомощията на орган по назначаване по смисъла на чл. 108, ал.1 от ЗДСл се изпълняват от директора на А. М..

Възраженията за пороци във формата на акта, които съставляват самостоятелно основание за неговата отмяна са неоснователни. Преди всичко не е съществено нарушение липсата на реквизит по чл. 59, ал.2, т. 7 от АПК. Действително заповедта за прекратяване на служебното правоотношение не съдържа указание за реда и сроковете за обжалването ѝ, каквото е изискването на цитираната обща норма. Но този недостатък на формата се санкционира от нормата на чл. 140, ал.1 от АПК, по силата на която разпоредба в този случай срокът за обжалване се удължава на два месеца. В конкретния случай жалбоподателката е упражнила правото си на жалба в 14 – дневен срок от връчването на заповедта, поради което допуснатото нарушение не е повлияло на правото ѝ на защита.

Твърденията за немотивираност на акта също са неоснователни. Както се посочи по – горе, атакуваната заповед отговаря на императивните изисквания на чл. 108, ал.1 от ЗДСл, доколкото съдържа правно основание за прекратяването на служебното правоотношение, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба.

Принципно вярно е застъпеното от процесуалния представител на жалбоподателката правно становище, че и при издаването на актовете за прекратяване на служебното правоотношение са приложими общите правила относно формата и съдържанието на индивидуалните административни актове по чл. 59 от АПК. В случая заповед № 8590/18.11.2009 съдържа и конкретното фактическо основание за издаването – утвърждаване на ново длъжностно разписание от 17.11.2009г. По силата на последното длъжността, заемана от жалбоподателката е съкратена. При липсата на задължение за извършване на подбор, в случая това основание е достатъчно, за да обосновава наличието на предпоставките по чл. 106, ал.1, т. 2 от ЗДСл.

Неоснователно е и другото възражение за нарушение на чл. 61 от АПК при връчването на заповедта. По аргумент от чл. 61, ал. 2 АПК изискването за подпис на връчителя е императивно необходимо тогава, когато актът се съобщава устно на неговия адресат. Процесният случай не е такъв, поради което липсата на подпис на връчителя не представлява порок във формата на акта, който да обоснове отмяната му на основание чл. 146, т. 2 от АПК. Нередовностите по връчването на акта водят до удължаване на срока за обжалване, но в случая е спазен срок по чл. 149, ал.1 от АПК и правото на жалба не е засегнато и така твърдения порок във формата.

Заповедта съответства и на материалния закон.

Съгласно чл. 106, ал.1, т.2 от ЗДСл, органът по назначаване може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие при съкращаване на длъжността.

От съвкупната преценка на представените по делото длъжностни разписания на митница С в сила съответно от 17.10.2009 и 17.11.2009г. се установява, че щатните бройки за длъжността „старши инспектор” са реално намалени от 79 на 66 към момента на издаване на атакуваната заповед. Намалението в броят на заетите с изпълнението на длъжността „старши инспектор” е в рамките на нормативно установеното намаление на общата численост на персонала в агенцията и обосновава приложимост на разпоредбата на чл. 106, ал.1, т. 2 от ЗДСл, независимо, че длъжността продължава да съществува като нормативно определена позиция в щатното разписание. В случая съкращаването е последица не от премахване на длъжността като нормативно определена позиция и система от функции, а от намаляване на броя на лицата, натоварени с осъществяване на включените в тази длъжност задължения, което е основанието за прекратяване на служебните правоотношения на част от служителите.

Възражението за липса на реално съкращаване в щата е неоснователно и не намира опора в представените по делото доказателства. Намалението на броя на служителите се установява от представените по делото длъжностни разписания на митница С и поименните разписания на длъжностите и работните заплати в това митническо учреждение преди и след издаването на атакувания акт.

По отношение на твърдението, че липсва дата на волеизявлението за утвърждаване на щатното разписание от 17.10.2009г и изменението му от 17.11.2009г. следва да се посочи, че в случая не е необходимо това изявление да съдържа отделна дата. Всяко от щатните разписания по делото, включително и това от 17.11.2009г. е утвърдено с подпис на компетентния за това орган – директора на А. М. съгласно чл. 6, т. 9 от Устройствения правилник на АМ /отм. но в сила до 15.12.2009г./ Технически утвърждаването се съдържа върху самото длъжностно разписание, в което е посочена и съответната дата на влизането му в сила. При това положение следва да се приеме, че то е утвърдено най – късно на датата, на която влиза в сила. В случая това е 17.11.2009г., поради което към датата на издаване на заповедта – 18.11.2009г. същото е годно да породи правните последици на основание за извършеното съкращение на щата чрез намаляване на бройките за длъжността „старши инспектор”.

Възраженията за антидатираност на заповед № 8590/18.11.2009г. поради издаването ѝ и връчването ѝ в един и същи ден от орган, чието седалище е географски отдалечено от местоработата на жалбоподателката е неоснователно. В конкретния случай не се оспорва автентичността на така издадената заповед. Дори и при съществуващото разстояние между населението места технически е възможно заповедта да бъде издадена от директора на А. М. и да бъде връчена в един и същи ден на жалбоподателката, чиято месторабота е в град С. За противното по делото липсват каквито и да било доказателства. Заповедта е връчена на М. К. лично и тя е положила подписа си върху нея. От представения

към жалбата препис от заповедта е видно, че същият съдържа подпис на директора на А. М. т.е. към момента на връчването ѝ заповедта е била подписана от нея издател. За обстоятелството, че заповедта е подписана по – рано, преди влизане в сила на длъжностното разписание от 17.11.2009г. и съкращението на длъжността, по делото не са налице каквито и да било данни и доказателства.

Възраженията за несъответствие на заповедта с целта на закона и по–конкретно с установеното в специалния закон - ЗДСл - конкурентно начало също са неоснователни. Специалният закон освобождава органа по назначаване от задължението за извършване на подбор при едностранно прекратяване на служебното правоотношение на основание чл. 106, ал.1, т.2 от ЗДСл. За разлика от преценката, която се извършва при назначаването, предвид конкурсното начало и атестирането на служителите по време на службата им. Дали и по какви показатели ще определи кои служители да бъдат съкратени и кои да останат на работа е въпрос на целесъобразност и е изцяло в преценката на органа по назначаване. Тази преценка не подлежи на съдебен контрол, доколкото обхватът на последния е сведен до основанията за законосъобразност, не и до целесъобразността на административните актове.

Предвид всичко изложено следва да се приеме, че атакуваната заповед е законосъобразна. Не се констатираха основанията по чл. 146 от АПК, които да обосновават нейната отмяна, поради което жалбата подлежи на отхвърляне като неоснователна.

При този изход на спора и с оглед направеното и от двете страни искане за присъждане на съдебни разноски, такива се дължат на ответника в размер на 150 лева - юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 4 от АПК във връзка с чл. 7, ал1, т. 4 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд, С. град, I отделение, II състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. К. от град С против Заповед № 8590/18.11.2009г. издадена от директора на А. М..

ОСЪЖДА М. А. К. ЕГН * с адрес: град С, У. Б. № 1., бл. 78, вх. Б, . 1, А. 4 да заплати на А. М., с адрес град С., У. Р. 147 сумата от 150 лева /сто и петдесет лева/, разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14 – дневен срок от съобщението до страните за неговото постановяване.

Съдия:

